

Maria Oršič – žena, která zorganizovala a nechala postavit první létací talíř na Zemi v novodobých dějinách

Za 2. světové války se Gestapo zajímalo o cokoli a o kohokoli, kdo měl něco společného s papežem, vatikánskými vědci, novináři, kardinály, hollywoodskými hvězdami a byli médium. Běžnou praxí bylo soustřeďovat na konkrétní osobu veškerou dokumentaci.

V době Himmlerova Gestapa se žádný spis nikdy nekopíroval. Nikdo, kromě agentů Gestapa a SS, ke spisům neměl přístup. Takový spis mohli nechat kdykoli zmizet. To se také stalo s osobními údaji Marie Oršič, jejíž křestní list nebyl nikde k nalezení. Není proto divu, že se veřejnost o této oslnivé blondýně dozvěděla až v 60. letech z knihy „Jitro kouzelníků“ (francouzský název Le Matin des Magiciens – z let 1959/1960; německy vyšlo pod titulem: Aufbruch ins dritte Jahrtausend / tedy Odjezd do třetího tisíciletí/), kterou napsali Louis Pauwels a Jacques Bergier.

Avšak i tak existuje o Marii Oršič řada záznamů např. ze spisů britské tajné služby MI5, ruského komisariátu NKVD – tam vedli tlustý spis; také v OSS (předchůdce CIA), z oddacího listu jejich rodičů Tomislava Oršič a Sabine Oppenheimer. Další informace jsou v osobních poznámkách Marie a ze zachovalé korespondence a spolupráce s mnoha osobami.

Její otec Tomislav Oršič pocházel z chorvatského Záhřebu (tj. svého času Rakousko-Uhersko, poté Jugoslávie, dnes 2019 Chorvatsko). Pracoval jako inženýr. Jednou při cestě do Vídně potkal baletku Sabine, spolu se později přestěhovali do Berlína, protože v tehdejším Rakousku nemohl sehnat práci. Jejich dcera Maria Oršič se údajně narodila 1. prosince 1898 ve Vídni. Navštěvovala tradiční katolickou školu, kterou ukončila v roce 1915, když jí bylo 17 let. Stala se z ní zářivá blondýna mimořádných půvabů.

Vše začalo 10. února 1917, když bylo Marii 19 let. Toho dne upadla do transu, možná i do kómatu, bez zjevného důvodu, který trval několik hodin. Jakmile se z tohoto stavu probudila, řekla své matce, že viděla vysoké bytosti světla nepocházející z tohoto světa. Dotyční za ní přišli a řekli jí, že se vrátí, až se bude cítit lépe. Během tohoto transu s ní mluvily dvě tyto bytosti řečí, které rozuměla. Její matka si myslela, že je hluboce rozrušená tím, co se jí stalo, a přestala se s ní o tom bavit. Maria Oršič byla přesvědčena, že něco mimozemského vstoupilo do jejího života. Dne 11. února 1917 upadla do transu znovu a podivné bytosti světla jí řekly, že obdrží velmi důležitou zprávu. Bytosti jí varovaly, aby nikomu neříkala to, co se jí přihodilo, kromě dalších médií Traute, Gudrun, Sigrun a Heike. Maria jim vše řekla a

nezdálo se, že by byly dívky nějak překvapené. Maria z toho byla úplně zmatená, ale Sigrun ji uklidňovala, že všechno bude v pořádku, a že oni se určitě ozvou znovu.

Dne 19. února 1917 odpoledne za ní bytosti přišly potřetí a daly jí jasný vzkaz. Sdělily, že jsou z Aldebaranu (tj. Alfa Tauri), ze slunečního systému asi 65 světelných let od Země, v souhvězdí Býka, v oblasti hvězdokupy Hyád. Tito mimozemšťané používali myšlenkový přenos, čili telepatii (channeling). Maria však tomu říkala, že s ní mluvili „mediumisticky“.

Maria tvrdila, že mimozemské vzkazy dostávala ve dvou jazycích, které absolutně neznala. Později se zjistilo, že jednou z jazyků bylo písmo německých templářů a druhé se zase podobalo ugaristicko-sumersko-akkadskému klínovému písmu, ale jiná část písma vypadala jako písmo Féníčanů ve formě babylonského písma. Maria takové písmo později nazvala An-na'kh (Annunaki). Historici o takovém písmu uvažují ve smyslu, že se mohlo jednat o písmo obyvatel Blízkého východu (respektive Středního východu) a Indie.

Jelikož Maria nerozuměla ani jednomu z písem, která byla pro ni naprostou záhadou, nechápala ani množství technických údajů, protože pro ni byly komplikované a příliš vědecké – a vůbec nevěděla, co to vlastně viděla a slyšela ve své vizi, i když její schopnost channelingu byla téměř dokonalá. Jako první se obrátila na svého otce Tomislava, jenž byl inženýr. Řekl jí, aby vše sepsala – a nakreslila, co v hlavě slyšela. Dva dny trvalo, než to vše dala dohromady.

Desítky ilustrací, nákresů létacích strojů, plánů, vzorců, čísel a měření, – a předala to otcí. Ten byl v šoku, a vůbec nevěděl, co si má myslet. Protože předtím pracoval při univerzitě v Mnichově, doporučil jí, aby se obrátila na profesora Winfrieda Otto Schumanna, významného vědce té doby.

Maria byla také posedlá číslem 33,33, což bylo číslo, které se mnohokrát v jejích náčrtech objevovalo. Když se jí na to jednou Schumann zeptal, řekla: „Tak se tam dostaneme... odsud.“

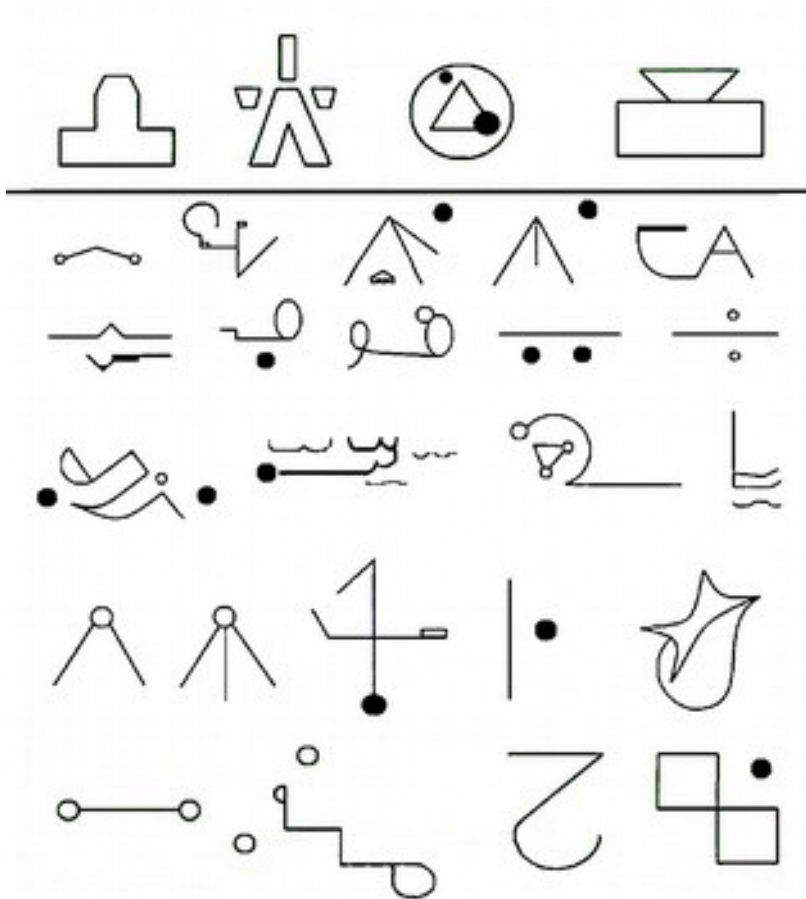
Nechápal, co tím myslí a ona mu vysvětlovala, že je

to „Vesmírný čas“ umístěný na 33,33° kolem Země, kde jsou hvězdné brány, a odkud se dá uniknout pozemské gravitaci ke hvězdám. Uvedla, že to již předtím používali mimozemšťané. Je to zkratka k jiným planetám a hvězdám.

Maria a Sigrun se rozhodly vytvořit malou skupinu médií, která se bude zabývat studiem a výzkumem telepatických kontaktů s mimozemšťany. Nejprve se skupinka jmenovala „Celoněmecká společnost pro metafyziku“.

Vedoucí byla Maria Oršič a dalšími členkami byly: Traute A. Blohm, Gudrun Jentsch, Sigrun Kuenheim a Heike Erhardt. Později se její společnost přejmenovala na „Vril Gesellschaft“ – Společnost Vril (Vril = všeprostopující energie, pohonná síla, která se dá ovládat mentální silou. To byla informace, kterou

poskytly bytosti světla Marii). Nakonec se znovu v roce 1941 musela přejmenovat na „Vril“, protože Adolf Hitler zakázal tajné společnosti. Avšak skupina Marie zůstala i tak v podstatě tajnou a nezávislou; spekuluje se ovšem také o jejím včlenění do tajné Himmlerovy společnosti „Die Kette“ (zřejmě lze přeložit jako: Řetěz). Všechny pět dam Vrilu zůstávalo v nepřetržitém kontaktu s bytostmi z Aldebaranu a s bytostmi světla ze souhvězdí Býka od roku 1917 do roku 1945. Dámy Vrilu bylo sdružení pouze těchto pěti žen. Měly přísná pravidla a žádný muž mezi ně nesměl. Všechny pět dam byly dlouhovlasé, oslnivé krasavice.

Před koncem roku 1945, než se zhroutilo nacistické Německo, Maria zemi opustila. Kromě jiného na ni totiž Heinrich Himmler vydal příkaz k vraždě. Bytostně ji nesnášel a nepovažoval ji za Němku. Společnost Vril byla zřejmě ve skutečnosti záležitostí pouze Marie a čtyř „jejích“ dam.

Thule

V roce 1918 také vzniká jiná, nechvalně známá společnost: Thule. Vzniká z řádu Bratrstva světla, založil ji Rudolf von Sebottendorf – a původně její oficiální název byl Studiengruppe für germanisches Altertum (Studijní skupina germánského starověku). Do této skupiny se přidal i světoznámý britský okultista Aleister Crowley. Konkrétně Thule Gesellschaft zakládá Rudolf Steiner a již zmíněný Rudolf von Sebottendorf.

Společnost nejprve staví na Theosofické/Teosofické společnosti Heleny Petrovny Blavatské založené v New Yorku 1875. Odkloní se z ní několik skupin – Schwarze Rite, spojuje se s Thule – a Schwarze Sonne (tj. Černé slunce), která zůstává samostatná. Také se formuje skupina elit SS a říká si „Die Herren vom Schwarzen Stein“ (DHvSS) /tj. Pánové od černého kamene/. Míchaly se zde esoterické a okultní směry dohromady; britsko-německý mysticismus, který právě hluboce ovlivnil Adolfa Hitlera. Nicméně, tyto směry a spolky byly v přímém rozporu s metafyzickým hnutím Marie Oršič.

Thule, která původně začala jako „Studijní skupina germánského starověku“ se později vyvinula do okultní společnosti a její zájmy se rychle orientovaly na politiku, zatímco Vril Marie Oršič se zajímal výhradně o paranormální věci, a hlavně o kontakt s mimozemšťany.

Avšak obě společnosti se vážně zabývaly vývojem super galaktických létacích strojů. Vril létacími disky a létacími stroji z jiného světa – ostatní vývojem „UFO“ do tvaru zvonu a dalšími typy.

V roce 1919 Vrtil poprvé spolupracuje s Thule a i s DHvSS. Důvod byl prostý, společnost Marie Oršič neměla peníze na vývoj svého vysněného diskového stroje s pohonem „vrtil“. Přesto však Maria Oršič zůstává nezávislá.

Zde je třeba zmínit, že Maria byla první medium, které oznámilo světu, že mimozemšťané (bytosti světla) z Aldebaranu byli duchovně Árijci a neměli žádné teritoriální zájmy, ani je nezajímalo nacistické Německo.

(Pro vysvětlení: Árijci byli polokočovní nordičtí běloši, původně usídlení ve stepích Ruska, Íránu a střední Asie, kteří hovořili mateřštinou různých indoevropských jazyků. Indoevropané jsou lidé, kteří obývali původní árijskou domovinu. Bylo to přibližně v letech 1 500 – 800 př. n. l. – V podstatě Maria Oršič toto slovo znovu „objevila“ pro 20. století).

Myšlenka mimozemských Árijců byl nyní nový koncept/ideologie, která vysloveně vzala německé spiritisty, média, jasnovidce, armádu i politiky útokem.

Navíc se tato myšlenka zalíbila Himmlerovi a začal s ní agresivní kampaň o nadřazenosti německé árijské rasy. Byl to dokonalý obraz pro jeho pokroucenou mysl. Už nebyl důvod věřit Oršič. Ta chtěla jediné, zůstat v kontaktu s mimozemšťany – a později jít je navštívit na Aldebaran.

Thule se nezajímala o mimozemšťany ani o Aldebaran. Měli vlastní cíle. Vyvinout zázračnou zbraň jako UFO, antigravitační pohon a jaderný arzenál, aby to zajistilo nacistickému Německu převahu a vítězství. Rozdíl mezi Thule a Vrtil byl značný. Zvláště budeme-li hovořit o původu árijské rasy. Maria Oršič řekla, že mimozemšťané z Aldebaranu jsou Árijci. To je úplně vše. To, co z tohoto výroku učinili nacističtí propagátoři, s Oršič nemá nic společného.

Himmler, Rudolf von Sebottendorf a vůdci ostatních společností pak řekli, že Němci jsou Árijci – a kořeny německých Árijců lze nalézt v super galaktických civilizacích – v Tibetu, Antarktidě a Mu. Pak na dalších posvátných místech zmizelých civilizací.

Žel, Maria potřebovala peníze na financování svého projektu, což bylo postavit létací disk, aby mohla na Aldebaran. Protože Thule měla mezi sebou vlivné osoby, průmyslníky, známé vědce a inženýry, učinila s nimi dohodu. Avšak členové Thule byli plně oddáni Adolfu Hitlerovi a jeho zbraním hromadného ničení – plus vizi Himmlera: vyhladit Židy. Maria však byla hluboce proti tomu. Navíc Thule a DHvSS praktikovaly bizarní rituály plné hrůzy, Maria a Dámy Vrtilu praktikovaly meditace, telepatii a channeling. A to byl velký rozdíl!

Maria se podělila se šéfem Thule, von Sebottendorffem, o koncept hvězdných bran, které vedou do jiných světů, jako paralelní vesmír apod., skrze které je možný mimozemský kontakt. Avšak Maria nesdílela von Sebottendorffovy představy o zbudování „elitní společnosti, aby mohla diktovat a budovat svá pravidla...“ – a tak se rozešli.

Medium Sigrun řekla, že mimozemšťané z Aldebaranu naučili Dámy Vrilu mnoha tajemstvím, včetně sedmi největších, jak řídit všechno v zájmu Vesmíru.

1. Budoucnost a osud lidské rasy

2. Jak cestovat vesmírem rychlostí světla

3. Jak sestavit létací stroj, který by Marii a dámy Vrilu dopravil na kraj vesmíru, kde je mateřská loď vezme na Aldebaran

4. Skutečný původ lidské rasy a proč jsme zde

5. Jak vyvinout duchovní, mentální, metafyzickou sílu, jíž lze stoupat do nejvyšších pater poznání, moudrosti a osvícení

6. Skutečnost o Bohu a ostatních bozích, a proč si je naše náboženství vytvořilo

7. Život po životě a vstup do jiných dimenzí

Celá skupina Dam Vrilu při několika svých schůzkách mluvila o Adolfu Hitlerovi a o Himmlerovi. Vyjádřily obavy, že Heinrich Himmler by určitě chtěl Vríl ovládnout a využít jako vojenskou zbraň – a Dámy Vrilu s ním odmítly spolupracovat. Zde je rekonstrukce jedné debaty z roku 1919 mezi Dámami Vrilu:

Maria: „Bez podpory a financí nebudeme nikdy schopny postavit létací stroj z jiného světa (Jenseitsflugmaschine).“

Traute: „Myslím, že bychom měly počkat až na to, co řekne dr. Schumann. Myslím, že bychom si mohly pospíšet a sejít se s...“

Sigrun: „To není dobrý nápad. Bez pozitivního impulzu od profesora Schumanna nás nikdo nebude poslouchat.“

Maria: „To je pravda. Jinak budeme vypadat jako hlupačky. Ví některá z vás, jak vysvětlit tyto technické údaje? Já ne.“

Traute: „A co setkat se s dalšími médii? Někdo by mohl vědět něco o tom písmu (mimozemské zprávy).“

Heike: „Počkejte, proč nepromluvíš se svými přáteli v Teosofické společnosti?“ (Mluví k Marii).

Marie: „Dobrý nápad. Jsem si jista, že někdo z nich by dokázal to písmo přeložit.“ (Zpráva přijatá ve starém klínovém písmu).

Traute: „Myslím, že před schůzkou s kýmkoli, musíme mít kompletní překlad toho písmu, vědecké vysvětlení od dr. Schumanna – a před každým to skrýt.“

Mezi zářím 1919 až únorem 1920 proběhlo s dr. W. O. Schumannem zhruba 5 schůzek. Maria mu předala veškeré materiály – a po prvotním skeptickém postoji se jí nakonec podporu od profesora podařilo získat.

Schumann sezval na několik schůzek s Dámy Vrili i některé členy Thule a DHvSS. Marii bylo řečeno, že se její návrhy musejí nastudovat a technická data zpracovat, a že Marii předloží podrobnou vědeckou zprávu.

Dr. Schumann získal od Thule a DHvSS peníze a vše se rozběhlo. Schumann řekl, že ověří, zda se takový stroj dá postavit. Tvrdil, že teoreticky je to možné. Dokonce se radil i s Viktorem Schaubergerem a dr. Schapellerem, s významnými vědci té doby.

Později Schumannovo „UFO“ dalo vznik typům Haunebu I, II, III, a pak létacím diskům Vril. Schumann také Oršič poradil, aby v zájmu nechtěné pozornosti se vyhnula používat slovo mimozemšťané. Schumann tedy zpracoval technická data, která Maria získala ve svých zprávách, s Viktorem Schaubergerem a také Karlem Haushoferem, a k údivu zjistili, že údaje, které jim předala, byly vědecky platné. Dokonce technické údaje, jež předkládal Schauberger a Haushofer, nebyly pro vývoj vhodné a nebyly tak progresivní jako data, která jim předala Maria.

První test byl v březnu 1923 v Mnichově a skončil fiaskem. Prototyp se rozpadl. Schumann chtěl od projektu odstoupit, ale Maria mu s úsměvem řekla, že vědci udělali chybu a předala mu pár výkresů a řadu vzorců, a opět s úsměvem odešla. Ještě mu řekla, aby se zaměřil na elektromagnetickou sílu v čase a prostoru, což byla koncepce vědcům absolutně neznámá. Za dvě hodiny jí Schumann oznámil: „Ano, šlo by to!“ Jednalo se o koncepci „neverbálního příkazu“, což byla sofistikovaná mimozemská technologie.

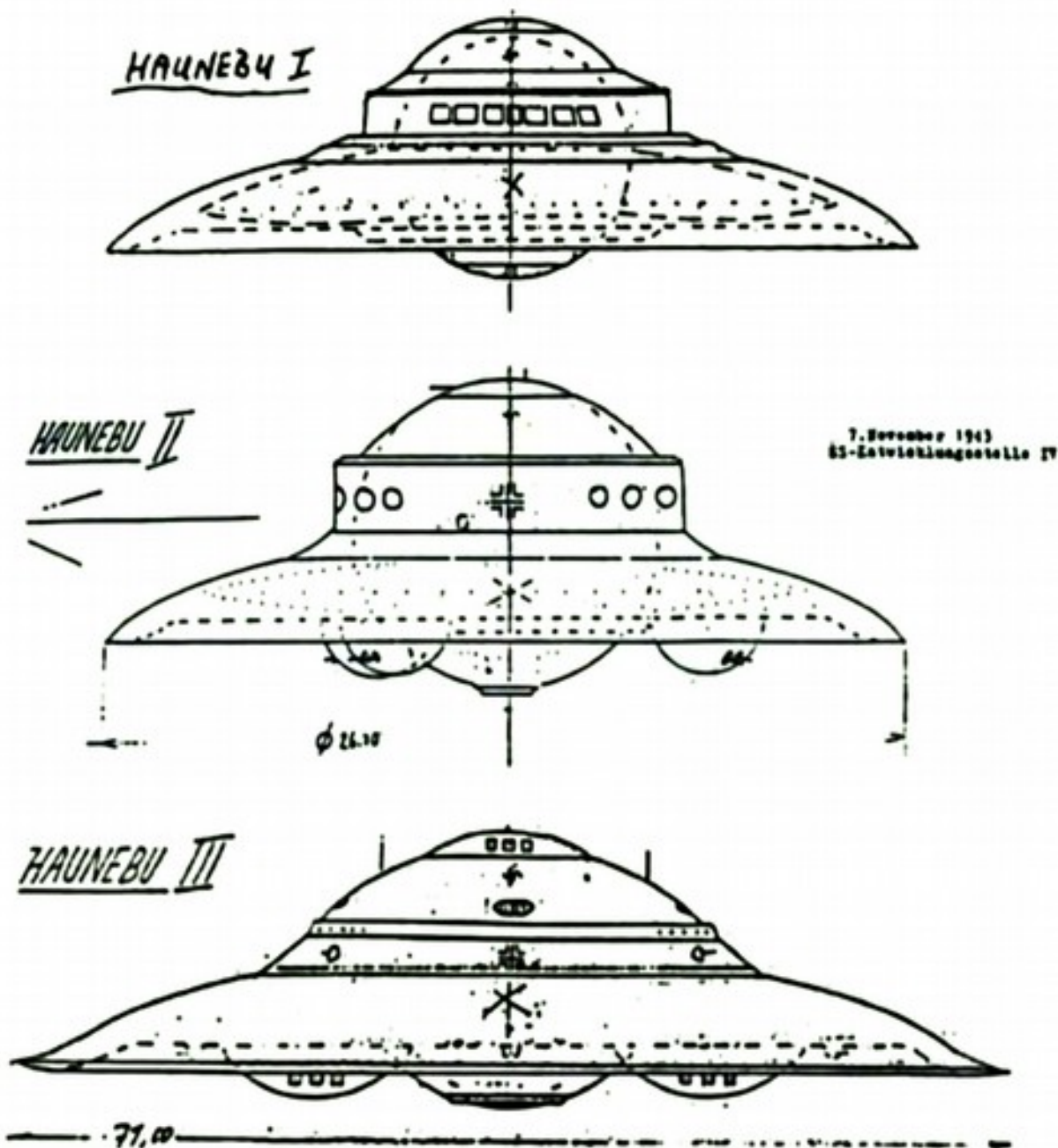
Dne 17. prosince 1923 byl postaven první model.

Znovu přišly investice od bohatých členů Thule a DHvSS, které se podařilo přesvědčit, že má cenu pokračovat, a začalo se v podstatě od nuly. Maria a Sigrun několikrát navštívily vědce v hangárech, kde se vše stavělo – a předávaly vědcům channelingový materiál a inženýrům další poznatky, jaké mezitím získaly. První úspěšný let se odehrál v lednu 1924. Stroj dosáhl rychlosti 3 000 km/h.

Na základě technických dat Marie bylo postaveno několik typů Vrilů. Výrobní série šla za sebou takto: Rundflugzeug RFZ-1 /tj. oválné, kulaté letadlo RFZ- 1/; RFZ-2; RFZ-3; RFZ-4; RFZ-5. Haunebu I; Haunebu II; Haunebu III. Nejznámějším však byl Vril 7 Geist (tj. duch, ale také rozum či intelekt), který byl postaven u společnosti Arado Brandenburg a létal v roce 1944. Byl ovládán mentálně, skrze channeling.

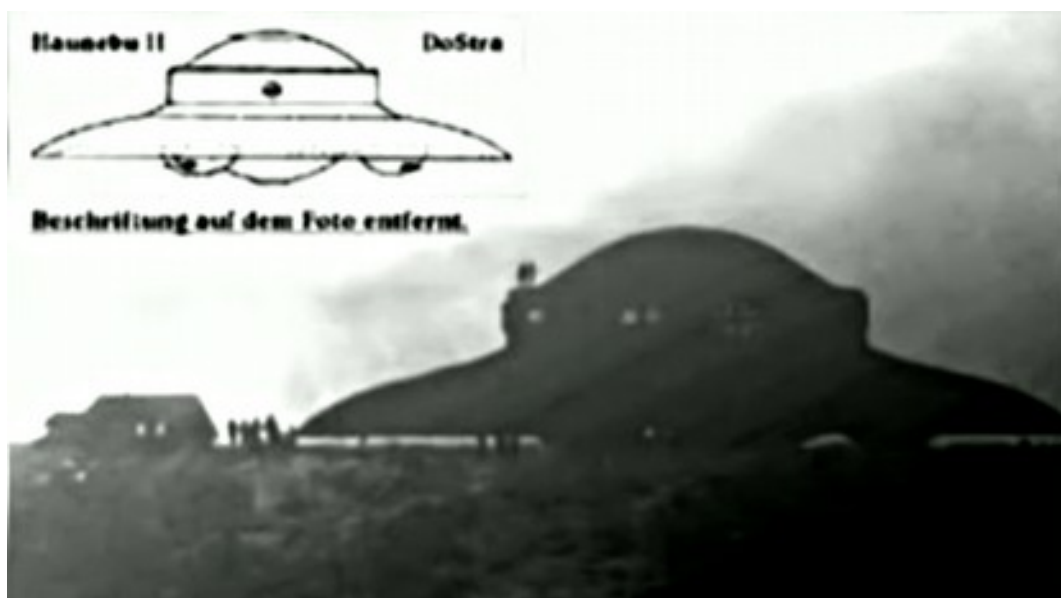
V témže roce 1944 inženýři, kteří předtím pracovali na pohonu Vril Triebwerk, požádali Sigrun, zda by mohli použít pohon Vril Triebwerk v nově postaveném strategickém bombardéru E.555, ale Sigrun to kategoricky odmítla. I Maria reagovala podobně: „**Nezajímám se o bombardování lidí ani měst.**“

Maria požádala prof. Schumanna, aby řekl členům Thule a DHvSS (tj. Pánové od černého kamene), že projekt potřebuje více práce a létací stroj ještě není dokonalý. Obávala se totiž Hitlerových fanatických příznivců z řad DHvSS, že zjistí, že vesmírná loď v tehdy aktuální kondici by mohla být úspěšně distribuována a použita jako destruktivní zbraň.

Proto se na základě Schumannova doporučení Mariin Vríl přesunul do Mnichova k dalším vylepšením. Ve stejné době přemýšlely Maria a Sigrun o tajné výrobě dvou malých létacích strojů v případě, že by se cokoli stalo a vše bylo zkonfiskováno. Vyrobity dvě asi 8metrová diskovitá plavidla s pomocí inženýrů v penzi. Typ RFZ-2 byl jedním z těch, které Maria navrhla – a vyvinul jej W. O. Schumann. RFZ-2 byl např. spatřen 18. března 1945 pplk. Walterem Fellenzem z letectva USA, 42. pěší divize 1. batalionu.

Z uvolněných záznamů vyplývá, že dr. Schumann nabral k vývoji a postavení Mariiných disků čtyři inženýry. Byl to inženýr architekt, jenž předtím pracoval u Messerschmitt (výrobce stíhacích letadel), druhý byl ze závodů Focke-Wulf (výrobce stíhacích letadel), třetí byl z Heinkel (výrobce středních bombardérů) a čtvrtý z letecké společnosti Bayerische Flugzeugwerke. Z toho vyplývá, že první německý projekt „UFO“ vedl W. O. Schumann z Technické univerzity v Mnichově. Pod jeho vedením se vyrobilo 17 diskových strojů v průměru 11,5 metru. Ještě před koncem roku 1944 byly vyrobeny 3 velké Vril 7. V roce 1945 vyrobilo SS 3 různé druhy velikostí do zvonu tvarovaných létacích strojů.

Podle spisů SS a zpravodajských služeb v Berlíně a Vídni v červnu roku 1934 již mělo Německo plně funkční přístroj ve tvaru zvonu. Dokonce Josif Stalin věděl o archivech a projektech létacích strojů ve tvaru zvonu od SS a skrze maršála Žukova (v roce 1945 obsadil Berlín) požádal tehdejšího generála, později prezidenta USA Dwighta Eisenhowera, o kopie nákrešů těchto prvních prototypů. Eisenhower to však odmítl poté, co si vyslechl generála George Pattona (v roce 1945 osvobodil Plzeň a Rokycany), že se tyto věci nesmí dostat do rukou Rusů.

Maria Oršič se dokonce několikrát setkala s generálem SS Hansem Kammlerem, který měl německý program létacích strojů na starost. Maria spolupráci s Kammlerem odmítla.

Jedním z vedoucích vědců před zhroutilím nacistického Německa byl dr. Wernher von Braun. Existuje celá řada vlivných osob, které uznávaly, že vesmírná loď Marie Oršič dala vznik nové generaci létacích strojů (UFO). Von Braun byl jednou z nich.

Dokonce ve švédských novinách Aftonbladet, 10. října 1952, se objevil článek, kde se popisuje německý létací talíř postavený von Braunem v Peenemünde, který se vznesl v roce 1944. Např. Haunebu I bylo původně postaveno podle technických dat, která Maria Oršič obdržela od mimozemšťanů z Aldebaranu. Avšak SS upravila některé aspekty stroje a na příkaz Himmlera nechala nainstalovat kanóny.

V roce 1945, v březnu, opustila Maria Oršič svou misi, protože dostala zprávu, jež předvíдалa porážku nacistického Německa ještě před koncem roku 1945. Měla se odebrat na stanici 33,33°, kde ji vyzvedne mateřská loď. Maria varovala pár lidí. Např. letecké konstruktéry bratry Reimara a Waltera Hortenovy (vyvinuli jednokřídlý letoun Hortens 229), aby utekli z Německa. Bratři ji poslechli a historické záznamy ukazují, že utekli v roce 1945 do Argentiny. Maria varovala i několik vědců. Dokonce i Magdu Goebbellovou (manželka Josepha Goebbelse; Hitlerův ministr propagandy), aby utekla z Německa i se svými dcerami. Magda Goebbles ji totiž velmi obdivovala. Ta jí na vzkaz odpověděla, že bude stát po boku svého manžela, a tak později nařídila dr. Helmutu Kunzovi, aby uspal morfiem a kyanidem otrávil všech jejích šest dětí, a nato spáchala sebevraždu. Maria také varovala i Adolfa Hitlera.

Kardinál Michael von Faulhaber byl arcibiskup v Mnichově v roce 1945. V roce 1952 zemřel a řádová sestra našla dopis v jeho papírech v šupletí. Psala ho Maria Oršič s datem 7. března 1944. V něm předpovídá, že se Joseph Ratzinger stane papežem. Maria arcibiskupovi píše, aby mu připomněl, že má zveřejnit pravdu o Marii Magdaléně, jakmile se stane svatým otcem Vatikánu.

Kardinál von Faulhaber totiž Marii Oršič znal a byl fascinován jejími schopnostmi. Mnohokrát spolu debatovali. Rabín Eugenio Zolli, který se mnohokrát s von Faulhaberem radil, zapsal tuto pasáž rozhovoru:

Kardinál: „Takže, kdo jsou ti mimozemšťané?“

Maria: „Bytosti světla a velkých znalostí z Aldebaranu.“

Kardinál: „Co je Aldebaran?“

Maria: „Tam žijí.“

Kardinál: „Jak to víš?“

Maria: „Řekli mi to.“

Kardinál: „Oni mluví německy?“

Maria: „Ne.“

Kardinál: „Jak jsi s nimi mluvila? Jejich řečí?“

Maria: „Mentálně, posílali mi vize a zprávy, zachytila jsem to v hlavě. Také jsem obdržela instrukce ve starých jazycích.“

Kardinál: „Jakých starých jazycích?“

Maria: „Starý sumerský jazyk smíchaný s An-na'kh.“

Kardinál: „Ana'kh? Co to je?“

Maria: „Jejich řeč. Mluví Ana'kh. Je to řeč Anunnaki.“

Kardinál: „Anunnaki? Co to znamená?“

Maria: „Anunnaki jsou mimozemské bytosti světla, které nás před tisíci let vytvořily.“

Kardinál: „O čem to mluvíš, mé drahé dítě. To je rouhání. Cožpak nevíš, že nás stvořil Bůh? Nečetla jsi snad Bibli?“

Maria: „Četla..., četla jsem Bibli mnohokrát, ale pravda v Bibli není.“

Kardinál: „O jaké pravdě to mluvíš?“

Maria: „O pravdě, kdo je Bůh, kdo nás stvořil a o životě na jiných planetách.“

Kardinál: „Mimozemšťané ti řekli, že nás stvořili?“

Maria: „Ano, vaše eminence. Řekli.“

Kardinál: „A co řekli o Bohu?“

Maria: „Bůh existuje pouze zde... na Zemi. Mimo ni žádný Bůh není – na jiných planetách. My jsme vytvořili Boha.“

Kardinál: „Řekli ti něco o našem pánu Ježíši Kristu?“

Maria: „Nic.“

Kardinál: „Řekli ti něco o ďáblu a jeho pokušení?“

Maria: „Ne. Nic.“

Kardinál: „Takže, když nevěří v Boha, nevěří ani v našeho pána Ježíše Krista. Je to tak?“

Maria: „Správně.“

Kardinál: „A v co oni věří? Mají nějaké náboženství, kterým se řídí?“

Maria: „Ne. Nemají žádné náboženství. Nepotřebují to... oni vědí... znají ta největší tajemství vesmíru a vědí, že není žádný Bůh. Řekli mi, že existuje kosmický zákon a kosmická logika, jakýsi druh přátelské a pozitivní energie, která stvořila vesmír a my jsme její součástí... a nejdůležitější věcí je následovat světlo, být féroví a prostě tak...“

Kardinál: „Chápu... Jsou to lidé nebo andělé? Nebo něco jiného?“

Maria: „My jsme byli vytvořeni podle jejich představ.“

Kardinál: „Kdo nás vytvořil podle jejich představ?“

Maria: „Oni.“

Kardinál: „Proč tě kontaktovali?“

Maria: „Chtěli, abych vytvořila vesmírnou loď.“

Kardinál: „Vesmírnou loď? K čemu? Proč nekontaktovali Luftwaffe?“

Maria: „Protože Luftwaffe je zlo.“

Kardinál: „Chápu. V tom mají pravdu... a o té vesmírné lodi, řekni mi, co budeš dělat s tou vesmírnou lodí? Ty víš, kdo ji postaví?“

Maria: „Už se staví.“

Kardinál: „Kdo ji staví?“

Maria: „Lidé, kterým věřím.“

Dne 15. března 1945 se Maria setkává s dr. Schumannem v Mnichově naposledy. Schumann si jí váží a je jí vděčný. Na základě jejích vizí např. postavil legendární a proslavený „levitátor“ – známý jako „Schumannův SM-levitátor“. Také známý jako VRIL DRWE – antigravitační motor apod. Maria k němu měla vztah jako k otci. Když se jí ptal: „Maria, kam teď?“ Ona odpověděla: „Na stanici 33,33. Tam na mě čekají. Všechno jsem již vysvětlila Traute, Heike a ostatním. Poletím vaší lodí, tam čeká mateřská loď.“ Dne 17. března 1945 Maria a její skupina Vril vešly do hangáru Messerschmittu v Augsburgu, kde si vzaly vesmírnou loď Vril.

Jak Maria Oršič popisovala Aldebaran (Ash.Ta.Ri)

...den tam trvá 48 hodin. Slunce vychází kolem 4:00 hodin ráno a zapadá ve 2:25 hodin. Barvy na obloze jsou úžasně. V létě tam svítí slunce 18 hodin – a 20 hodin v zimě. Na této planetě jsou pouze dvě roční období. Planeta má 4 měsíce. Všechny měsíce vycházejí harmonicky, jeden po druhém a rozestaví se v různých směrech. Domovská planeta mimozemšťanů u Aldebaranu má dva měsíce a dvě planety rotující kolem ní. Měsíce každé planety zůstávají asi 10 hodin a když zapadají, následují stejný vzorec – jeden po druhém, zcela synchronizovaně.

V atmosféře není žádné znečištění, žádný kouř z továren, žádná nafta jako pohon. Používá se čistá elektromagnetická energie. Avšak elektromagnetická energie není úplně přesný výraz, ale je to nejbližší tomu, jak to popsat. Na planetě je zhruba polovina vodních zdrojů a polovina pevniny. V slunečním systému Aldebaran jsou dvě malé obydlené planety, které podporují život. Lidé se tam podobají nám. Na vzdáleném konci tohoto slunečního systému existují 4 planety, které jsou naprosto

odlišné od těchto obyvatel, protože tam není atmosféra. Tito obyvatelé nevypadají fyzicky jako my.

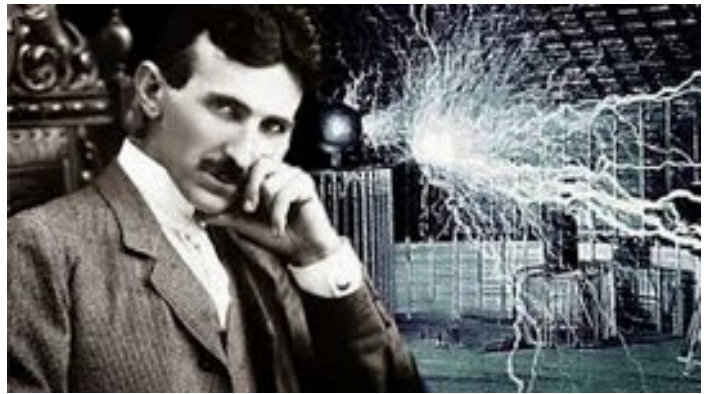

Maria také popisovala systém Lyry, který se skládá z 9 planet a 13 měsíců. Lyřané, Aldebarané a Anunnaki jsou k sobě přátelští (obecně vzato mají existovat dobří a také zlí Anunnaki, zde se jedná zřejmě o ty dobrotivé – pozn. red.).

Oba byli vegetariáni. Tesla dokonce prohlásil, že jíst maso je „zvyk barbarů“. Maria řekla, že jíst maso je „necivilizovanost“.

Oba milovali zvířata. Maria měla německého ovčáka, kočky a bílou holubici. Tesla krmil holuby v Central Parku.

Oba obdrželi inspiraci a pokročilá technická data od mimozemšťanů. Maria dodala údaje, jak postavit létací talíř, antigravitační stroj a také elektromagnetický pohon. Tesla ve svých poznámkách popisoval stroje na antigravitaci, elektromagnetické přístroje pro létací talíře, zařízení ke komunikaci s mimozemšťany a přenašeče – tzv. „Teslaskop“.

Oba byli nepřetržitě sledováni tajnými službami a odposlouchávání armádou. Maria gestapem a SS – a Tesla FBI, OSS, CIA a vojenskou zpravodajskou službou.

Oba nevěřili náboženství.

Jak Maria tak Tesla neuznávali šperky, náušnice, diamanty. Maria nenosila žádné doplňky. Nikdo z nich neměl děti. I přes mimořádnou krásu neměla nikdy Maria žádného stálého přítele. Dokonce Dámy Vrily byly proti intimním vztahům s muži. Maria prohlásila, že „celibát“ je základ k osvícení, k vědecké aktivitě.

Maria bydlela v dvoupokojovém bytě v Berlíně, později v Mnichově, až do svého zmizení v roce 1945. Tesla bydlel ve dvoupokojovém apartmá v New Yorku.

Oběma byly jejich poznámky a koncepty ukradeny. Marii Oršičové Himmlerovým SS a Luftwaffe – a Teslovi Thomasem Edisonem, Guglielmem Marconi (vynálezce bezdrátového telegrafu, který před ním o několik let dříve patentoval Tesla) a nakonec FBI.

Oba neuměli hospodařit s penězi. Dokonce Teslu jednou podvedl Thomas Edison, když mu slíbil 50 tisíc dolarů, až přestaví generátory. Jakmile to měl Tesla hotové, Thomas jen žertem uvedl: „Teslo, ty nechápeš americký humor.“

Oba předpověděli, že Německo prohraje válku v roce 1945. Po obou silně toužilo Stalinovo NKVD.

Oba se naučili staré jazyky a symboly, které používali ve svých nákresech a plánech, protože to byla efektivní řeč, jak komunikovat s mimozemšťany. Tesla používal sanskrt, Maria sumersko-akkadský jazyk (přesně Ana'kh). Oba se domluvili mnoha jazyky.

Maria jako první začala kolem roku 1919/1920 pracovat na létacích strojích skrze informace od mimozemšťanů. Tesla v roce 1928 obdržel nápad na první letoun s vertikálním startem.

Oba byli přátelé maršála Tita, prezidenta Jugoslávie.